

Anderfen, N.; Barfod; Berg; Brix; Brun; Bærtelsen; Carlsen; Casse; Christensen, A.; Christensen, B.; Christensen, C.; Christensen, F.; Clausager; Dam; Dinesen; Griffen; Ernst; Faaborg; Fenger; Fonnesbech; Frederiksen; Gad; Hage, A.; Hage, H.; Hansen, P.; Holstein; Høgsbro; Jensen, Chr.; Jensen, H.; Jensen, Jacob; Jensen, Jens; Jensen, Jørgen; Jørgensen, S.; Jørgensen, Sylvester; Jørgensen, Søren; Klein; Krabbe; Kühnel; Larsen, Chr.; Larsen, L. C.; Leth; Lundahl; Müllen; Nielsen, A.; Nielsen, N.; Nielsen, P.; Olsen, L.; Olsen, P. C.; Olsen, R.; Pedersen, R.; Pedersen, M.; Pedersen, P.; Petersen, C.; Petersen, H. M.; Povlsen; Raben; Rasmusen; Ree; Rimestad; Rosenørn; Rugaard; Scavenius; Schroll; Spønneck; Steen; Termanfen; Thurah; Tuxen.

Nei.

Winther; Aaberg; Bønløkke; Hansen, H.; Holm; Jensen, L.; Kjær; Larsen, N.; Pedersen, S.; Rotwitt; Thomsen.

Fraværende med Orloy.

Bach; Bille; Fallesen; Madsen; Nyholm, H. C.

Fraværende.

Zahle; Alberti; Frølund; Hall; Hansen, A. C.; Hansen, S. A.; Hansen, N.; Jensen, R.; Mørk; Nyholm, E. B.; Schjørring; Schönheyder; Steenstrup.

Forforslaget vil nu blive tilfattet Conseilspræsidenten.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Fortsettelse af Forespørgsel af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Abler) til Justitsministeren, om Medlemmer af det mosaiske Troessamfund kunne bestikkes til Dommere her i Landet.

Abler: Siden jeg sidst havde Ordet i denne Sag, udtalte det ærede Medlem for

Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod) sig med megen Varme, jeg tør endog sige, med megen Hestighed. Jeg bringer det ærede Medlem min Tak derfor, det glæder mig deraf at have faaet et Beviis for, at jeg har opfattet Sagen rigtig, som Noget, der ingenlunde specielt interesserer mig, eller det Troessamfund, hvortil jeg hører, men som Noget, der interesserer Folk i Almindelighed. Idet jeg troer, at jeg fuldstændig har bevaret min No under denne Sags Forhandling, kan jeg tænke mig, at det ærede Medlem, som i den hidtærende Justitsministers Uttringer saae en Mangel paa Anerkjendelse af Troesfriheden, ikke kunde lade være at svare med Hestighed, og det var en Mand, der hørte til Folketiden. Jeg glæder mig altsaa ved at have opfattet Sagen fuldkommen rigtigt i denne Henseende. Jeg skal naturligviis ikke gjentage, hvad jeg troer klart og tydeligt at have paaviist, at der ikke i Grundlovens Ord er Noget til Hinder for den af mig udtalte Anskuelse, og at der ikke i de Uttringer, som Befolkningen hidtil har havt Leilighed til at give, har været Noget, der kunde tyde paa, at den havde den Stemning, der gik imod den af mig foresøgte Mening. Jeg troer at have viist, hvorledes Forholdet er i Udlandet, paa de meest forskjellige Steder, hvor der endog saa hersker Vigotteri eller Catholicisme, rigtignok i Forbindelse med politisk Frihed. Jeg troer at have viist, at min Anskuelse stemmer med den, der hersker i Udlandet. Jeg skal altsaa nærmest holde mig til et af de Hovedargumenter, som den ærede Justitsminister paaberaabte sig til Begrundelse af sin Anskuelse, nemlig at han troede, at der vilde være noget Støbende for den almindelige Bevidsthed i, naar en Tøde skulde tage en Christen i Ed. Jeg er, som jeg allerede har udtalt, ingenlunde af denne Anskuelse. Jeg troer, at Eden er ikke nogen religiøs, men en civil Handling; hvis den var en religiøs Handling, saa vilde der ikke være nogen Garanti for den religiøse Opfattelse, saaledes som Forholdet nu er efter den politiske Stilling, det Christne Samfund indtager, der ikke afgiver nogen Garanti for den religiøse Opfattelse hos den Enkelte, at han bekjender sig til den lutheriske Kirke. Da maatte der en Præst til at mod-